

UDENRIGSMINISTERIET

DET INTERNATIONALE MENNESKERETTIGHEDSARBEJDE

Strategi for regeringens tilgang

INDHOLDSFORTEGNELSE

Hvad er Danmarks tilgang til det internationale menneskerettighedsarbejde?	4
Hvorfor en international menneskerettighedsstrategi?	7
Hvilke værdier og principper gælder for Danmarks arbejde med menneskerettigheder?.....	8
Hvordan sætter vi ind?	10
Styrke det internationale samarbejde for at fremme menneskerettighederne gennem dialog og monitorering.	10
Fremme frihed og lige muligheder for alle i partnerlandene.....	12
Hvor og hvordan fremmes regeringens strategi?	13
1.Bilateralt	13
2.EU	15
3.Multilateralt	16
3.1 FN.....	17
3.2 Europarådet	18
3.3 OSCE.....	18
3.4 Internationale finansielle institutioner.....	19
Hvilke aktuelle emner fokuserer Danmark på i det internationale menneskerettighedsarbejde?	20
Menneskerettighedsforkæmpere.....	20
Ytringsfrihed.....	20
Et stærkt retssamfund	21
Ligestilling	22
Virksomhedernes samfundsansvar (Corporate Social Responsibility – CSR)	23
Frihed for tortur og dødsstraf.....	23
Religionsfrihed.....	24
Sikring af menneskerettighederne under terrorbekæmpelse	25
Oprindelige folks rettigheder.....	25
Børn.....	26

HVAD ER DANMARKS TILGANG TIL DET INTERNATIONALE MENNESKERETTIGHEDSARBEJDE?

Regeringen vil:

- Arbejde på at forbedre alle menneskers menneskeretlige beskyttelse gennem fremme af landenes efterlevelse af deres menneskeretlige forpligtelser.
- Imødegå forsøg, der fører til tvivl om menneskerettighedernes universalitet, eller som underminerer dem.
- Sikre, at fremme og beskyttelse af menneskerettighederne indgår som et tværgående hensyn indenfor alle udenrigspolitiske områder og aktiviteter.
- Fremme en stærk menneskerettighedskultur i det internationale samarbejde, som Danmark deltager i på regionalt og internationalt niveau.
- Arbejde for at øge tilslutningen til internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet.
- Løbende inddrage civilsamfundet i overvejelserne om udformningen og gennemførelsen af Danmarks internationale menneskerettighedspolitik.
- Støtte uafhængig international monitorering af menneskerettighedernes overholdelse, og arbejde for at styrke kvaliteten heraf.
- Samarbejde med de internationale monitoreringsinstitutioner.
- Arbejde for at Universal Periodic Review (UPR) bliver et troværdigt, effektivt og operativt redskab.
- Løbende overveje om der, for at opnå en bedre menneskeretlig beskyttelse, bør tages initiativ til nye forpligtelser for landene.
- Gøre viljen til efterlevelse af menneskeretlige forpligtelser til en central faktor for udviklingen af Danmarks bilaterale forhold til andre lande.
- Lægge vægt på holdningen til og indsatsen i det internationale menneskerettighedsarbejde i udviklingen af Danmarks bilaterale forhold med andre lande.
- Hvor menneskerettighederne krænkes, vurdere, hvordan situationen bedst og mest effektivt forbedres med dialog og samarbejde som de primære redskaber.
- Bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder for alle i partnerlandene.
- Fremme samarbejdspartners vilje og evne til at efterleve de menneskeretlige forpligtelser gennem udviklingsarbejdet.
- Styrke samarbejdet med civilsamfundsorganisationer, der arbejder for gennemførelse af internationale konventioner og erklæringer vedrørende menneskerettigheder.

- Styrke inddragelsen af regionale og internationale menneskerettighedsinstitutioner i den bilaterale bistand og omvendt.
- Styrke indsatsen for at udvikle effektive demokratiske institutioner og velfungerende retssystemer i partnerlandene.
- Indgå i langsigtede partnerskaber med både statslige og ikke-statslige aktører for at fremme frihed og lige muligheder for alle til gavn for fattige og marginaliserede grupper.
- Styrke indsatsen for at samtænke de bilaterale og multilaterale indsatser på menneskerettighedsområdet.
- Bruge de relevante anbefalinger fra FN's særlige opfølgingsmekanismer og specialrapportører i Danmarks og EU's bilaterale udviklingssamarbejde og politiske dialog.
- Med udgangspunkt i den danske tilgang til menneskerettighederne styrke EU's indsats for at fremme og beskytte menneskerettighederne i dialogen og samarbejdet med andre lande og gennem fælles holdninger i de regionale og internationale samarbejdsfora om menneskerettigheder.
- Arbejde for at styrke FN's Højkommissær for Menneskerettigheders uafhængige virksomhed, herunder OHCHR's centrale funktioner i Genève.
- Arbejde for at FN's Menneskerettighedsråd bliver det centrale og effektive forum for det internationale arbejde med henblik på at fremme og beskytte menneskerettighederne.
- Arbejde for at styrke FN-organisationernes arbejde med menneskerettigheder.
- Arbejde på at styrke Europarådets særlige rolle i det regionale arbejde til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, blandt andet ved reform af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- Arbejde for at styrke OSCE's menneskelige dimension, herunder på områder, hvor OSCE tilfører en merværdi i forhold til øvrige organisationers arbejde.
- Medvirke til at styrke arbejdet for at fremme menneskerettighederne i de internationale finansielle institutioner, særligt Verdensbanken.
- Løbende tilpasse prioriteringen af hvilke aktuelle menneskerettighedsspørgsmål, Danmark skal følge særlig tæt.
- Bidrage til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande.
- Arbejde for at styrke ytringsfriheden.
- I international sammenhæng understrege retsstatsprincippernes betydning for den menneskeretlige beskyttelse.
- Gennem udviklingssamarbejdet medvirke til at styrke de institutioner, som er afgørende for et velfungerende retssamfund.
- Arbejde for at bekæmpe straffrihed for personer, der har begået menneskerettighedskrænkelser og støtter i den forbindelse Den Internationale Straffedomstol.

- Arbejde for, at CSR udvikles til at blive et effektivt redskab til at fremme og beskytte menneskerettigheder.
- Arbejde for at alle former for tortur og anden mishandling ophører og fastholde og udbygge EU's og FN's engagement i indsatsen mod tortur og anden mishandling.
- Arbejde for global afskaffelse af dødsstraf.
- Arbejde for at fremme respekten for det enkelte individs ret til at vælge sin tro eller til ikke at have nogen religion, herunder med særlig opmærksomhed på situationen for religiøse mindretal verden over.
- Arbejde for, at terrorbekæmpelse sker under fuld respekt for menneskerettighederne.
- I samarbejde med Grønlands hjemmestyre fremme og beskytte oprindelige folks rettigheder.
- Styrke ligestilling og kvinders rettigheder igennem bilateral dialog, i internationale fora og gennem udviklingssamarbejdet og fremme 2015-mål nummer 3 - MDG3 - ved en opfølgning af regeringens internationale kampagne "MDG3 Global Call to Action".
- Arbejde for at fremme og beskytte børns rettigheder i erkendelse af børns særlige behov.

HVORFOR EN INTERNATIONAL MENNESKERETTIGHEDSSTRATEGI?

Menneskerettighederne og deres overholdelse er fundamentale for alle menneskers liv, integritet og værdighed og udgør et centralt element i regeringens værdigrundlag. Dette hænger sammen med, at varig fred, sikkerhed, udvikling og stabilitet kun kan opnås ved respekt for menneskerettighederne. Krænkelser af menneskerettighederne kan skabe grobund for ustabilitet og politisk ekstremisme. Fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er derfor ikke alene til gavn for det enkelte menneske, men også i vores egen nationale interesse. Det er en god investering i en bedre og sikrere fremtid for os alle.

Internationalt blev det moderne menneskerettighedsarbejde sat i gang med vedtagelsen af FN's menneskerettighedserklæring den 10. december 1948. På det tidspunkt havde to verdenskrige tydeliggjort behovet for at enes om universelle principper for staters forpligtelser over for borgerne og for individers rettigheder i forhold til statsmagten. Men selv om 60 år er gået, er betydningen af menneskerettighedernes overholdelse ikke mindsket. Der sker dagligt grove krænkelser mod civilbefolkninger, udsatte grupper og enkeltpersoner.

Respekt for menneskerettighederne er ikke nogen selvfølge. Arbejdet med at fremme og beskytte menneskerettighederne verden over møder ofte modstand. Både i lande, hvor der sker menneskerettighedskrænkelser, men også i de internationale organer, der er nedsat til fremme af menneskerettighederne. Dette ses blandt andet i FN's Menneskerettighedsråd og i den internationale debat om ytringsfrihedens grænser, hvor der er lande, der arbejder målrettet på at give religion som sådan en menneskeretlig beskyttelse med forrang for individets menneskerettigheder. Også i kampen mod terror, er der set eksempler på, at mistænkte er blevet frataget deres rettigheder.

Danmark fører en målrettet, konsekvent og principfast menneskerettighedspolitik over en bred front. Både bilateralt og multilateralt i regional og international sammenhæng arbejdes for at fremme og beskytte menneskerettighederne. Samtidig arbejder regeringen, sammen med samarbejdspartnere, aktivt på at imødegå tilbageskridt. Der er ikke mange hurtige sejre i menneskerettighedsarbejdet, men tale om en systematisk, langvarig indsats, der trin for trin giver vigtige fremskridt. Regeringen forpligter sig til at fortsætte det lange, seje træk. Det skal blandt andet ske ved at styrke indsatsen for at fremme menneskerettighederne i de regionale og internationale samarbejdsorganer, hvor Danmark er repræsenteret samt ved at styrke udviklingssamarbejdet.

En aktiv dansk indsats for menneskerettigheder i international sammenhæng bygger på en lang tradition i dansk politik og på bred politisk opbakning. Dette skyldes den danske overbevisning om, at ligegyldighed over for andres lidelser er uacceptabelt, og at der skal sættes ind over for menneskerettighedskrænkelser, uanset hvor de finder sted. Det er regeringens overbevisning, at tolerance, dialog og kulturel forståelse er vigtige aspekter for at fremme menneskerettighederne. Regeringen tilskynder også til debat om den danske menneskerettighedsindsats med civilsamfundet for at sikre, at overholdelse af menneskerettighederne bliver et anliggende for alle dele af samfundet.

Der er brug for en dansk indsats, og regeringen vil fastholde sin høje profil i det internationale samarbejde for at fremme og beskytte menneskerettighederne.

FN's Verdenserklæring om menneskerettigheder

Den 10. december 1948 vedtog FN's generalforsamling Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, der i 30 artikler dækker både borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Verdenserklæringen er det mest kendte menneskerettighedsdokument i verden og udtrykker en fælles standard for menneskerettighedsmål blandt alle folk og stater.

FN's Menneskerettighedsråd

Oprettet i 2006 som afløser for FN's Menneskerettighedskommission med henblik på en styrkelse af FN's menneskerettighedssystem og FN's bredere reformproces. Der er 47 medlemmer af Rådet, der vælges for en 3-årig periode af FN's generalforsamling.

HVILKE VÆRDIER OG PRINCIPPER GÆLDER FOR DANMARKS ARBEJDE MED MENNESKERETTIGHEDER?

Regeringen vil

- Arbejde på at forbedre alle menneskers menneskeretlige beskyttelse gennem fremme af landenes efterlevelse af deres menneskeretlige forpligtelser.
- Imødegå forsøg, der fører til tvivl om menneskerettighedernes universalitet, eller som underminerer dem.
- Sikre, at fremme og beskyttelse af menneskerettighederne indgår som et tværgående hensyn indenfor alle udenrigspolitiske områder og aktiviteter.
- Fremme en stærk menneskerettighedskultur i det internationale samarbejde, som Danmark deltager i på regionalt og internationalt niveau.
- Styrke indsatsen for at samtænke de multilaterale og bilaterale indsatser på menneskerettighedsområdet.

Menneskerettighederne er universelle. Det fremgår af FN-pagten og af Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og er til stadighed bekræftet senere. Det betyder, at menneskerettighederne gælder for alle mennesker, på alle tidspunkter, overalt i verden uanset styreform og kulturel, etnisk eller religiøs baggrund og køn. Landene kan derfor ikke henvise til særlige forhold som religion, kultur eller tradition som begrundelse for at krænke, fravige eller udvande menneskerettighederne.

Regeringen vil arbejde aktivt for at opretholde menneskerettighedernes universalitet. Menneskerettighederne sætter mennesket i centrum og er kun undergivet de begrænsninger som følger af eller er tilladt i henhold til de internationale menneskerettighedskonventioner. Der er ikke tale om beskyttelse af kulturer, religioner eller traditioner, men derimod om det enkelte menneskes ret til beskyttelse mod overgreb fra staten eller andre samfundsaktører. Denne beskyttelse af det enkelte individ er nødvendig for borgernes tillid til staten og det samfund, de lever i, og dermed grundlæggende for at kunne opretholde et velfungerende demokrati. Danmark vil i sin udenrigs-, udviklings-, sikkerheds- og handelspolitik fortsat arbejde aktivt for at fremme disse værdier.

Med globaliseringens hyppigere og lettere kontakt mellem mennesker er det blevet nemmere at overvåge overholdelsen af menneskerettighederne overalt i verden. Samtidig betyder den øgede kontakt, at folk i forskellige lande og verdensdele og forskellige kulturer nemmere og i stigende omfang får indblik i, hvordan livet leves andre steder på kloden og i hvilke værdier og muligheder, der er fremherskende. Det er i sig selv positivt, men den øgede indsigt indebærer også en risiko for nye spændinger og øget polarisering mellem kulturer og mellem verdensdele. Derudover stiller øget migration mellem lande og verdensdele sammen med klimaforandringerne og øget politisk og religiøs radikalering i såvel vestlige som ikke-vestlige lande nye udfordringer til menneskerettighedernes overholdelse. Menneskerettighederne er udelelige, indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige. Dette blev slået fast på Verdenskonferencen om Menneskerettigheder i Wien i 1993. De er alle ligeværdige, og landene kan ikke vælge nogen rettigheder ud som mere beskyttelsesværdige eller respektable end andre. Dermed er alle lande forpligtet til at beskytte og fremme alle menneskerettigheder.

FN-pagten

De Forenede Nationers Pagt er aftalen, hvorved den internationale organisation De Forenede Nationer blev dannet. Traktaten trådte i kraft den 24. oktober 1945 efter at være blevet ratificeret af de fem faste medlemmer af FN's sikkerhedsråd. Ved oprettelsen af FN i 1945 var der 51 stater. I dag er der over 190 medlemmer. Forhandlingerne foregår efter flertalsprincippet på mellemstatsligt niveau.

Disse alment accepterede principper er udgangspunktet for Danmarks tilgang til menneskerettighedsarbejdet. De kan virke selvindlysende, men alligevel er principperne under pres. Der er regeringer, som forsøger at ændre fokus fra beskyttelsen af det enkelte menneskes rettigheder til beskyttelse af religioner, og andre regeringer, der mener, at menneskerettighederne ikke gælder for alle grupper i samfundet. Begge dele med henvisning til særlige religiøse, historiske eller kulturelle forhold. Der har også været eksempler herpå i forbindelse med kampen mod terror, hvor mistænkte er blevet frataget deres rettigheder.

På FN's Verdenskonference om Menneskerettigheder i Wien blev det slået fast, at menneskerettighederne er et legitimt anliggende for det internationale samfund. Det gælder ikke blot de generelle spørgsmål, som gennem lang tid er blevet behandlet i internationale fora, men også hvor menneskerettighederne virkelig skal stå deres prøve, nemlig i landenes efterlevelse af deres forpligtelser over for de mennesker, som de har ansvaret for.

I erklæringen fra FN's topmøde i 2005 blev det slået fast, at der eksisterer en forpligtelse for det internationale samfund til at gribe ind over for grove menneskeretskrænkelser af civilbefolkninger (responsibility to protect, R2P). Regeringen finder, at en sådan forpligtelse er en naturlig udvikling ikke mindst i lyset af Danmarks øgede engagement i lande med væbnede konflikter og i skrøbelige stater, hvor fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er en vigtig løftestang for varig sikkerhed og stabilitet.

Arbejdet med at bekæmpe straffrihed og spørgsmålet om statens ansvar i forbindelse med udsendelse af personel til internationale operationer er andre områder, hvor øget internationalt engagement og samarbejde har aktualiseret spørgsmålet om, hvilke konsekvenser menneskerettighedskrænkelser skal have.

Et grundlæggende princip i regeringens menneskerettighedspolitik er, at manglende efterlevelse af menneskerettighederne skal have konsekvenser. Overtrædelser af menneskerettighederne finder sted hver dag over hele verden. Fra folkedrab over tortur til diskrimination på baggrund af f.eks. race og køn. Danmark vil i hver enkelt situation afveje, hvordan der reageres mest hensigtsmæssigt. Dialog med de lande, der ikke formår eller ikke har fokus på at overholde forpligtelserne er ofte den bedste vej frem og den indsats, der først må prøves.

På FN-topmødet i 2005 blev det slået fast, at der er en direkte sammenhæng mellem sikkerhed, udvikling og menneskerettigheder. Respekt for menneskerettighederne bidrager til sikkerhed og stabilitet og til social og økonomisk udvikling, og statens suverænitet kan ikke bruges som en undskyldning for ikke at værne om individets rettigheder og sikkerhed.

Responsibility to Protect – R2P

Doktrin, hvorefter det påhviler det internationale samfund at handle/beskytte, hvis en suveræn stat mangler vilje eller evne til at beskytte egne borgere mod folkedrab eller en række andre massive menneskerettighedskrænkelser.

FN-topmødet i 2005

I september 2005 afholdt FN et topmøde i New York, hvor der blev gjort status for gennemførelsen af årtusinderklæringen. Topmødet samlede stats- og regeringschefer fra mere end 170 lande. Topmødet blev afholdt som led i bestræbelserne for at reformere FN.

Danmark er medlem af en række forskellige fora, hvor der ageres på menneskerettighedsområdet. Det stiller krav om, at den danske indsats er koordineret og konsistent. Således tænkes fremme og beskyttelse af menneskerettighederne ind i både udenrigs-, udviklings-, sikkerheds- og handelspolitikken, og afspejles i danske indsatser, det være sig på områder som konflikthåndtering, terrorbekæmpelse, udviklingssamarbejde eller indgåelse af handelsaftaler - både bilateralt, regionalt og multilateralt. Samtidig skal regeringens indsatser understøtte hinanden, og regeringen vil generelt styrke arbejdet for at samtænke de bilaterale, regionale og multilaterale indsatser på menneskerettighedsområdet.

HVORDAN SÆTTER VI IND?

I regeringens arbejde for at fremme og beskytte menneskerettighederne er der en række tværgående temaer, der optræder i forskellige sammenhænge, fordi de er grundlæggende redskaber for menneskerettighedsarbejdet. Regeringen er særlig opmærksom på følgende hensyn:

Styrke det internationale samarbejde for at fremme menneskerettighederne gennem dialog og monitorering.

Regeringen vil

- Arbejde for at øge tilslutningen til de internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet.
- Løbende inddrage civilsamfundet i overvejelserne om udformningen og gennemførelsen af Danmarks internationale menneskerettighedspolitik.
- Støtte uafhængig international monitorering af menneskerettighedernes overholdelse, og arbejde for at styrke kvaliteten heraf.
- Samarbejde med de internationale monitoreringsinstitutioner.
- Arbejde for at Universal Periodic Review (UPR) bliver et troværdigt, effektivt og operativt redskab.
- Løbende overveje om der, for at opnå en bedre menneskeretlig beskyttelse, bør tages initiativ til nye forpligtelser for landene.

Menneskerettighedsarbejdet har, siden FN-pagten trådte i kraft i 1945, især været koncentreret om at få vedtaget og udmøntet de internationale normer, der gælder for landene i deres behandling af egne og fremmede borgere. Det begyndte med Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fra 1948, og de to konventioner, som var et resultat af erklæringen, nemlig Konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og Konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, begge fra 1966. Efterfølgende er en lang række konventioner på mere specifikke områder blevet vedtaget. Regeringen overvejer løbende, om der er behov for yderligere international regulering på området, ligesom der fra dansk side arbejdes aktivt på at få alle lande til at tilslutte sig de internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet.

International Bill of Human Rights

Uformelt navn givet til pakken bestående af de første instrumenter på menneskerettighedsområdet: Verdenserklæringen, Konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og Konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Efterhånden som normfastsættelsen er kommet på plads, har udfordringen været at få sat handling bag ordene og koncentrere indsatsen om den effektive efterlevelse af de vedtagne forpligtelser i praksis. Oprettelsen af stillingen som FN's Højkommissær for Menneskerettigheder i 1993 er udtryk for landenes erkendelse af, at der skal sættes fokus på implementeringen. Oprettelsen af internationale straffedomstole for at retsforfølge personer, der har begået alvorlige overtrædelser af folkeretten (folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser) er udtryk for samme tendens. I praksis er det ofte landenes ressourcer og indsats i forhold til efterlevelsen af og opfølgning på internationale forpligtelser, som er en udfordring.

Civilsamfundet, herunder de uafhængige, internationale organisationer, spiller en vigtig rolle i en globaliseret verden, hvor flere og flere problemer og løsninger bliver grænseoverskridende, hvilket kalder på internationalt samarbejde. Uafhængige organisationer gør en stor indsats både nationalt og internationalt som vagthunde og forkæmpere for menneskerettighederne og bidrager nationalt med specialviden på deres respektive områder. Også de nationale menneskerettighedsinstitutioner udfører et stort arbejde med at overvåge, rapportere og rådgive om menneskerettighederne. Disse institutioner er baseret på en række principper godkendt i FN, der skal sikre, at institutionerne har et bredt mandat til at fremme og beskytte menneskerettighederne, og som medfører, at deres bidrag til menneskerettighedsarbejdet kan tillægges særlig vægt.

Regeringen prioriterer et godt samarbejde med civilsamfundet, de nationale og internationale ngo'er og de nationale menneskerettighedsinstitutioner, som, når det er bedst, er til gavn for alle parter. Regeringen ønsker at fortsætte dette samarbejde fremover. Det er af uvurderlig betydning, at regeringen kan trække på disse aktørers ekspertise og engagement både i Danmark og i andre lande. Danmark vil fortsat støtte civilsamfundets deltagelse i det internationale menneskerettighedsarbejde og vil løbende inddrage de relevante organisationer i overvejelserne om udformningen og gennemførelsen af Danmarks internationale menneskerettighedspolitik. Regeringen vil overveje, inden for hvilke rammer, dette samarbejde bedst kan fremmes.

Endvidere støtter regeringen de regionale og internationale monitorerings- og kontrolorganer, herunder klageorganer, der er oprettet i forbindelse med de enkelte konventioner. Her spiller FN's særlige opfølgingsmekanismer/specialrapportørers arbejde en vigtig rolle i den uafhængige internationale monitorering af menneskerettighederne. Regeringen lægger vægt på, at alle lande, ligesom Danmark, udsteder en stående invitation til de særlige mekanismer, som er nedsat af Menneskerettighedsrådet, i første række de særlige rapportører. En stående invitation indebærer, at landene er indstillede på at modtage besøg af enhver specialrapportør. Den kritik, som et besøg af en specialrapportør kan afstedkomme, er en del af en nyttig dialog, der medvirker til at fremme og beskytte menneskerettighederne. Monitorerings- og kontrolorganernes fortolkninger af de internationale forpligtelsers rækkevidde og anbefalinger i den forbindelse er ikke juridisk bindende. En konsekvens af et lands tilslutning til en konvention med et tilknyttet kontrolorgan er dog, at landet har en forpligtelse til nøje at vurdere de fortolkninger af forpligtelserne og anbefalinger, som kontrolorganet kommer med. Regeringen

FN's Højkommissær for Menneskerettigheder

Mandatet for Højkommissæren blev på bl.a. dansk initiativ oprettet i 1993 for at styrke FN's arbejde med menneskerettigheder. Højkommissæren koordinerer FN's menneskerettighedsindsatser, herunder forskning, uddannelse, information og sekretariatsbistand til FN's menneskerettighedsinstitutioner.

Særlige opfølgingsmekanismer/ specialrapportører

Et af Menneskerettighedsrådets virkemidler. Der udpeges personer til at overvåge menneskerettighedsudviklingen på enten tematiske områder eller i særlige lande. Det giver bl.a. rådet en mulighed for at opnå uvildig information om et emne, samtidig med at de udpegede personer, der varetager mandaterne, skaber opmærksomhed om de udpegede emner.

vil arbejde for at sikre kvalitet i monitoreringen, herunder gennem muligheden for konstruktiv dialog mellem landene og monitoreringsorganerne.

En vigtig nyskabelse i monitoreringsarbejdet er Universal Periodic Review (UPR) under Menneskerettighedsrådet. Dette er et værktøj til gennem konstruktiv dialog at diskutere menneskerettighedssituationen i alle FN's lande og gennem anbefalinger at bistå de lande, der ikke lever op til forpligtelser, med at rette op på forholdene. Regeringen prioriterer det som et vigtigt redskab i arbejdet med at fokusere på gennemførelsen i praksis af menneskerettighederne.

UPR

Universal Periodic Review er en mekanisme under FN's Menneskerettighedsråd, der regelmæssigt skal gennemgå de enkelte FN's medlemsstaters opfyldelse af deres menneskerettighedsforpligtelser. Mekanismen blev oprettet i 2006 samtidig med Menneskerettighedsrådet.

Fremme frihed og lige muligheder for alle i partnerlandene.

Regeringen vil

- Styrke indsatsen for at udvikle effektive demokratiske institutioner og velfungerende retssystemer i partnerlandene.
- Bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder for alle i udviklingslandene.
- Indgå i langsigtede partnerskaber med både statslige og ikke-statslige aktører for at fremme frihed og lige muligheder for alle til gavn for fattige og marginaliserede grupper.

Regeringen vil fortsætte sit stærke engagement til fremme af demokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene. Frie og demokratiske samfund baseret på retsstatsprincipper og respekt for menneskerettighederne er en forudsætning for varig fred, sikkerhed, udvikling og stabilitet. Danmarks øgede engagement i lande med væbnede konflikter og i skrøbelige stater beror også på denne forudsætning. Fremover styrkes indsatsen for at støtte opbygningen af effektive demokratiske institutioner og styrke retsstaten i partnerlandene.

Regeringen er af den overbevisning, at fremme af demokrati og menneskerettigheder er et mål i sig selv og et middel til at bekæmpe fattigdom. Fattigdom har mange ansigter og mange årsager. Ofte er krænkelser af rettigheder, magtesløshed og marginalisering nogle af årsagerne. Høj grad af ulighed kan medvirke til at bremse økonomisk vækst og vanskeliggør arbejdet med at opnå FN's 2015-mål. Det er en grundlæggende udviklingspolitisk målsætning for regeringen at bekæmpe fattigdom, og Danmarks indsats på dette område bidrager til at fremme menneskerettighederne i udviklingslandene.

Danmark samarbejder både med statslige og ikke statslige aktører i sine bestræbelser på at fremme demokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene. Det er statens forpligtelse at beskytte individet mod overgreb og krænkelser, og Danmark bistår med at udvikle lan-

Partnerlandene

De lande i Afrika, Asien og Latinamerika, EU's naboer mod øst og sydøst (særligt Balkan og Kaukasus) og Mellemøsten, som Danmark samarbejder med på bistandsområdet.

FN's 2015-mål

I 2000 vedtog FN's generalforsamling Årtusindeerklæringen, som bl.a. indeholder en række målsætninger på udviklingsområdet frem til 2015. Efterfølgende er deklARATIONENS målsætninger blevet konkretiseret i otte specifikke udviklingsmål - de såkaldte Millennium Development Goals, eller 2015-målene.

denes kapacitet og evne til at leve op til dette ansvar. Regeringen anerkender den vigtige rolle civilsamfundet spiller i dette arbejde, både i kraft af sin fortalervirksomhed for diskriminerede, sårbare og marginaliserede grupper, og i kraft af de særlige indsatser til gavn for fattige, som f.eks. retshjælp og medborgerundervisning.

Politiske partier og parlamenter, der arbejder inden for de demokratiske spilleregler, er hjørnestene i demokratier, også i udviklingslandene. Der har tidligere været en tendens til at forbigå parlamentet som en væsentlig demokratisk aktør og til at afholde sig fra at hjælpe de politiske partier til bedre at kunne forvalte deres folkelige mandat. Regeringen vil intensivere sin støtte til disse områder. Målet er at opbygge effektive, gennemsigtige og ansvarlige partier og parlamenter. Begge dele er centrale i konsolideringen af et demokratisk samfund.

Danmark har udviklet en særlig kompetence i arbejdet med reform af retssystemer. Et velfungerende retssystem er en central løftestang for en lang række rettigheder og er grundstammen i et retssamfund. Fattige mennesker er ofte forment adgang til retssystemet, da institutionerne enten er for langt væk, for dyre at anvende eller diskriminerende. De må i stedet ty til lokale og alternative måder at løse konflikter på. I tillæg til at gøre retssystemet mere tilgængeligt vil regeringen derfor medvirke til at sikre, at eksisterende uformelle retssystemer respekterer menneskerettighederne.

HVOR OG HVORDAN FREMMES REGERINGENS STRATEGI?

Regeringen vil alene og sammen med andre lande arbejde for at fremme og beskytte menneskerettighederne både i de bilaterale forhold til andre lande og i det regionale og internationale samarbejde. Regeringen lægger vægt på, at de forskellige indsatser komplementerer hinanden og giver merværdi.

1. Bilateralt

Regeringen vil

- Gøre viljen til efterlevelse af menneskeretlige forpligtelser til en central faktor for udviklingen af Danmarks bilaterale forhold til andre lande.
- Lægge vægt på holdningen til og indsatsen i det internationale menneskerettighedsarbejde i udviklingen af Danmarks bilaterale forhold med andre lande.
- Hvor menneskerettighederne krænkes i et land, vurdere, hvordan situationen bedst og mest effektivt forbedres med dialog og samarbejde som de primære redskaber.
- Fremme samarbejdspartneres vilje og evne til at efterleve de menneskeretlige forpligtelser gennem udviklingssamarbejdet.
- Styrke samarbejdet med civilsamfundsorganisationer, der arbejder for gennemførelse af internationale konventioner og erklæringer vedrørende menneskerettigheder.
- Styrke inddragelsen af regionale og internationale menneskerettighedsinstanser i den bilaterale bistand og omvendt.

Regeringen drøfter menneskeretlige problemstillinger bilateralt med andre lande og gennem EU. Sigtet med denne dialog er at fremme Danmarks synspunkter og dermed bidrage til, at menneskerettighederne styrkes. Emner for dialogen kan være både det pågældende lands manglende overholdelse af menneskerettighederne, og dets manglende vilje til at fremme og beskytte menneskerettighederne i det internationale samarbejde. Formålet med dialogen kan eksempelvis være muligheden for at etablere et bilateralt samarbejde om menneskerettighedspolitik, eller formå et land til at bistå i det internationale arbejde med at fremme og beskytte menneskerettighederne.

Som led i dialogen med lande, hvor menneskerettighedssituationen ikke er tilfredsstillende, vil regeringen overveje, hvordan indsatsen i den konkrete situation bedst tilrettelægges. Afgørende vil være, hvilken indsats der bedst kan gøre en forskel. Dialog kan, når den fungerer bedst, medføre samarbejde og udveksling af erfaring og god praksis. I udviklingssamarbejdet er den politiske dialog en fast bestanddel af Danmarks indsats i tillæg til den konkrete støtte til forbedring af menneskeretssituationen.

I de tilfælde, hvor dialogen ikke fører til en forbedring af menneskerettighederne, kan det være nødvendigt at tilskynde landene til den ønskede ageren med andre midler, f.eks. i form af resolutioner i FN's menneskerettighedsråd eller generalforsamling, hvor menneskerettighedssituationen i et bestemt land påtales med opfordring til at forbedre forholdene. Sådanne vedtagelser kan være et vigtigt skridt for at fremme og beskytte menneskerettighederne og for at fastholde troværdigheden af vores menneskerettighedspolitik. I enkelte tilfælde kan det blive nødvendigt i de relevante regionale eller internationale organer at rejse spørgsmålet om anvendelse af mere håndfaste midler, såsom sanktioner eller andre foranstaltninger, fortrinsvist indenfor rammerne af FN.

Valg af indsats vil altid være genstand for en konkret vurdering, da regeringen ønsker at agere på den overordnede mest effektive måde i hvert enkelt tilfælde. Ofte drøftes dette med ligesindede lande for at opnå de bedste påvirkningsmuligheder.

I udviklingslandene medvirker Danmark til at fremme lige muligheder for alle uanset køn, race, seksuel orientering, etnicitet og religion og fremme menneskerettighederne ved sine fattigdomsbekæmpende indsatser. Derudover har Danmark i to årtier støttet særlige indsatser med henblik på at fremme og beskytte menneskerettighederne generelt gennem udviklingssamarbejdet. Den danske indsats er vokset støt både i omfang og i geografisk bredde og er i dag målrettet vores partnerlande i Afrika, Asien og Latinamerika, EU's naboer mod øst og sydøst (særligt Balkan og Kaukasus) og Mellemøsten. Bistandsprogrammerne tilrettelægges i samarbejde med partnerlandene ud fra en vurdering af, hvor indsatser mest effektivt sættes ind. Fremover vil samarbejdet i højere grad tilrettelægges under hensyntagen til anbefalinger fra de særlige opfølgingsmekanismer og specialrapportører.

Støtten har hidtil indeholdt en bred vifte af indsatser lige fra forfatningsudarbejdelse, valgstøtte, lovreformer og domstolsreformer til styrkelse af uafhængige klageorganer, frie medier, civilsamfund og kvinders rettigheder. Danmark vil fortsat gøre en særlig indsats på dette område i udviklingslandene. Regeringen vil fremover blandt andet prioritere støtten til udvikling af demokratiske politiske systemer, herunder kapacitetsudvikling af politiske partier og parlamenter samt styrkelse af de parlamentariske processer i et arbejdende demokrati; opbygning af velfungerende og retfærdige retssystemer, herunder støtte til uformelle retssystemer, som baserer sig på den lokale sædvaneret, som eksempelvis ælde- og landsbyråd, når disse respekterer menneskerettighederne. Danmark vil endvidere gennem civilsamfundsstøtte bygge kapacitet og evne til fortalervirksomhed i organisationer, der oplyser om rettigheder, dokumenterer overtrædelser, bistår ofre og kæmper mod straffefrihedskulturer. Disse organisationers deltagelse i nationale, regionale og internationale netværk er særligt vigtigt, da det giver adgang til vidensdeling og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere mod overgreb.

Landeresolution

Dokument, der vedtages i FN's generalforsamling eller i FN's menneskerettighedsråd, der indeholder kritik af menneskerettighedssituationen i et bestemt land.

Samarbejdet med regionale og internationale menneskerettighedsinstanser, som f.eks. den afrikanske menneskerettighedskommission, OHCHR og FN's særlige opfølgingsmekanismer vil ligeledes få en mere fremtrædende placering i det bilaterale programsamarbejde. Bistandsprogrammerne på området vil fremover i højere grad tilrettelægges under hensyntagen til anbefalinger fra de særlige opfølgingsmekanismer og specialrapportører.

Generelt indgår menneskerettighederne aktivt i den politiske dialog med partnerlandene og vil i stigende grad indgå i arbejdet i lande med væbnede konflikter og i skrøbelige stater. Regeringen vil også fremover i udviklingen af bilaterale forhold lægge vægt på andre landes vilje til at samarbejde om menneskerettighederne.

2. EU

Regeringen vil med udgangspunkt i den danske tilgang til menneskerettighederne arbejde for at styrke EU's indsats for at fremme og beskytte menneskerettighederne i dialogen og samarbejdet med andre lande og gennem fælles holdninger i de regionale og internationale samarbejdsfora om menneskerettigheder.

Menneskerettighederne er en integreret del af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Det fremgår således af Traktaten om den Europæiske Union, at et af de centrale mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er at udvikle og befæste respekt for menneskerettighederne. Også internt i EU spiller menneskerettighederne en stor rolle, hvilket blandt andet understreges af oprettelsen af et agentur for grundlæggende rettigheder.

EU spiller en central rolle i det internationale samarbejde om at fremme og beskytte menneskerettighederne. Det sker dels gennem økonomisk bistand med henblik på at forbedre menneskerettigheds-situationen i en række lande, blandt andet ved at støtte kapacitetsudvikling, dels ved at drøfte menneskerettighedsspørgsmål, som led i den politiske dialog som EU har med andre lande. Endelig gennem EU's indsats i de regionale og internationale samarbejdsfora om menneskerettigheder. Fremme og beskyttelse af menneskerettigheder er også en integreret del af EU's krisestyringsoperationer og indgår i mandatet for EU's særlige repræsentanter.

Regeringen tillægger EU's rolle i det internationale samarbejde stor betydning som et instrument til at supplere og komplementere den nationale danske indsats på menneskerettighedsområdet. Regeringen

OHCHR

United Nations Office of the High Commissioner for Human Rights er en del af FN-sekretariatet. Kontoret, der har hovedkvarter i Genève, blev oprettet i 1993 som et vigtigt skridt mod målet om global fremme af menneskerettighederne. OHCHR er ansvarlig for at sikre menneskerettighederne som et tværgående element i FN-systemet og for fremme af universel ratificering og gennemførelse af menneskerettighedskonventioner.

EU's krisestyringsmissioner

EU har siden 2003 iværksat en række civile og militære krisestyringsmissioner på Vestlige Balkan, i Afrika, i Mellemøsten og i Asien. Missionerne har til formål at fremme menneskerettigheder, retsstatsforhold og sikkerhed for civilbefolkningen. Over 20 missioner er indtil videre blevet iværksat i rammen af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik

EU's særlige repræsentanter

Personer udpeget af EU for udvalgte regioner og politikområder. De har til sigte at fremme Unionens politik og interesser i udvalgte regioner og lande ramt eller truet af konflikter, og spiller en aktiv rolle i konsolideringen af fred og stabilitet og udviklingen af retsstaten. EU's særlige repræsentanter dækker lande og regioner, som Afghanistan, Afrikas Store Søer, den Afrikanske Union, Bosnien-Hercegovina, Centralasien, Kosovo, Makedonien, Mellemøsten, Moldova, Sydlige Kaukasus og Sudan.

arbejder derfor aktivt i alle relevante fora i EU, herunder navnlig i EU's arbejdsgruppe vedrørende menneskerettighedsspørgsmål, for at EU kan indtage fælles holdninger i forhold til de aktuelle udfordringer på menneskerettighedsområdet med udgangspunkt i den danske tilgang til arbejdet med menneskerettighederne.

Som led i EU's arbejde med menneskerettigheder er der udarbejdet en række retningslinjer for, hvorledes EU håndterer menneskerettighedskrænkelser i forhold til blandt andet tortur og menneskerettighedsforkæmpere. Disse retningslinjer bruges blandt andet i forbindelse med påtale af menneskerettighedskrænkelser i tredjelande. EU er tillige en væsentlig bistandspolitisk aktør, og regeringen tilstræber et øget samarbejde med EU på området i partnerlandene.

Krænkelser af menneskerettigheder er oftest et led i konflikter og kriser. Regeringen finder derfor, at beskyttelse og fremme af menneskerettigheder er et afgørende element i en bæredygtig konfliktløsning og tilvejebringelse af varig fred og stabilitet. Regeringen støtter en styrkelse af en systematisk integration af menneskerettighedsaspekter i EU's krisestyringsmissioner, både i planlægningsfasen samt under implementeringen af aktiviteterne i felten.

Regeringen lægger vægt på, at udviklingen af tredjelandes politiske og økonomiske forhold til EU afhænger af de pågældende tredjelandes evne og vilje til at fremme og beskytte menneskerettighederne. Et af de vigtige redskaber i den forbindelse er de menneskerettighedsklausuler, der indgår i de aftaler, som indgås med tredjelande, og som kan føre til suspension og i sidste instans opsigelse af aftalen i tilfælde af vedvarende menneskerettighedskrænkelser. EU har mulighed for at anvende mere indgribende midler med henblik på at fremme og beskytte menneskerettighedssituationen i tredjelande. Således kan EU, som det allerede er sket i en række tilfælde, af egen drift eller på baggrund af vedtagelser i FN's Sikkerhedsråd f.eks. indføre målrettede politiske og økonomiske foranstaltninger mod tredjelande. Dialog med tredjelande er selvsagt altid det foretrukne instrument til at fremme og beskytte menneskerettighederne, men regeringen vil løbende med de øvrige EU-lande overveje, hvilke midler der i den konkrete situation vurderes som bedst egnet.

3. Multilateralt

Regeringen vil

- Arbejde for at styrke FN's Højkommissær for Menneskerettigheders uafhængige virksomhed, herunder OHCHR's centrale funktioner i Genève.
- Arbejde for at FN's Menneskerettighedsråd bliver det centrale og effektive forum for det internationale arbejde med henblik på at fremme og beskytte menneskerettighederne.
- Arbejde for at styrke FN-organisationernes arbejde med menneskerettigheder.
- Bruge de relevante anbefalinger fra FN's særlige opfølgingsmekanismer og specialrapportører i Danmarks og EU's bilaterale udviklingssamarbejde og politiske dialog.
- Arbejde på at styrke Europarådets særlige rolle i det regionale arbejde til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, blandt andet ved effektivisering af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- Arbejde for at styrke OSCE's menneskelige dimension, herunder på områder, hvor OSCE tilfører en merværdi i forhold til øvrige organisationers arbejde.
- Medvirke til at styrke arbejdet for at fremme menneskerettighederne i de internationale finansielle institutioner, særligt Verdensbanken.

EU's retningslinjer

For at maksimere EU's indsats på menneskerettighedsområdet er der udarbejdet retningslinjer for EU's arbejde med en række emner: Dødsstraf, tortur, dialoger med tredjelande, menneskerettighedsforkæmpere, børn i væbnede konflikter, beskyttelse af børns rettigheder og ligestilling.

Danmark vil i de regionale og internationale organisationer, hvor Danmark er medlem, alene eller sammen med andre lande, arbejde for at styrke menneskerettighederne. Det er i denne sammenhæng vigtigt løbende at være opmærksom på, at organisationerne og organisationernes fokus tilpasses de aktuelle udfordringer på menneskerettighedsområdet, samt at organisationerne udnytter deres respektive styrker og kompetencer, hvorved samarbejdet om menneskerettigheder tilføres den nødvendige dynamik og merværdi. Organisationernes arbejde skal komplementere hinanden og unødvendig duplikation undgås. De vigtigste platforme for Danmarks regionale og internationale samarbejde er følgende:

3.1 FN

FN er det eneste verdensomspændende forum for arbejdet med at fremme og beskytte menneskerettighederne. FN indtager derfor en særlig vigtig rolle i det internationale menneskerettighedsarbejde, og de centrale menneskerettighedskonventioner udspringer af FN's arbejde på dette område. Regeringen støtter det igangværende reformarbejde, således at FN også i fremtiden vil være det centrale internationale forum for det internationale arbejde med menneskerettigheder.

FN's generalforsamling spiller en afgørende rolle i menneskerettighedsarbejdet, herunder ikke mindst i forbindelse med vedtagelse af nye konventioner og i forbindelse med drøftelse af status for menneskerettighedsarbejdet og landenes efterlevelse af deres menneskeretlige forpligtelser.

FN's centrale forum for arbejdet med menneskerettigheder er imidlertid FN's Menneskerettighedsråd. Det danske engagement i Menneskerettighedsrådet er baseret på en vilje til at indgå i en konstruktiv og åben dialog med alle FN's medlemsstater på tværs af regionale grupper i bestræbelserne på at fremme og beskytte menneskerettighederne. Nogle lande har imidlertid i løbet af Menneskerettighedsrådets første leveår ført en politik, der kan føre til udvanding og underminering af Menneskerettighedsrådets troværdighed og dermed menneskerettighederne. Regeringen vil modarbejde de negative tendenser i Rådet til at skævvride det menneskeretlige samarbejde. Regeringen vil arbejde for, at Menneskerettighedsrådet udfylder den tiltænkte rolle som centralt forum for fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, herunder gennem fastholdelse af fokus på de reelle problemer på menneskerettighedsområdet, blandt andet inden for den konstruktive og fremadrettede dialog i UPR.

Regeringen vil fortsætte med aktivt at støtte FN's Højkommissær for Menneskerettigheder og Højkommissærens kontor, OHCHR, hvor Danmark er blandt de største frivillige finansielle donorer. Højkommissæren bidrager til at fremme og beskytte menneskerettighederne

FN's generalforsamling

Det eneste FN-organ, hvor alle medlemsstater er repræsenteret. Alle lande har én stemme. Opdelt i 6 faste udvalg og en række underkomitéer. Menneskerettighederne behandles i 3. udvalg, sammen med øvrige sociale, humanitære og kulturelle spørgsmål. I 2005 erklærede generalforsamlingen forsvaret for menneskerettighederne for en af FN's 3 hovedopgaver sammen med sikkerhed og udvikling.

UNDP

United Nations Development Programme, som er FN's Udviklingsprogram, er FN's største udviklingsorganisation. Inden for menneskerettighedsområdet arbejder UNDP med kapacitetsudvikling, herunder støtte til nationale strategier og menneskerettighedstræning.

UNIFEM

United Nations Development Fund for Women, der er FN's Udviklingsfond for kvinder, har til formål at fremme kvinders menneskerettigheder, kvinders deltagelse i politik og i økonomiske aktiviteter.

UNFPA

FN's centrale fond for familieplanlægning og reproduktiv sundhed, især i udviklingslandene. Arbejder bl.a. med bekæmpelse af HIV/AIDS og støtte til gravide og fødende piger og kvinder.

gennem dialog med medlemsstaterne kombineret med konkret bistand til staterne. Regeringen lægger vægt på Højkommissærens uafhængige status og virksomhed og arbejder sammen med ligesindede lande for, at denne uafhængighed ikke antastes gennem medlemsstaternes forsøg på detailstyring af Højkommissærens virksomhed.

ILO varetager arbejdstagerrettighederne og har blandt andet vedtaget et stort antal konventioner, som sikrer foreningsfrihed og ret til kollektive forhandlinger på arbejdsmarkedet samt beskyttelse af sårbare grupper på arbejdsmarkedet. Regeringen vil arbejde for, at disse mindsterettigheder bliver overholdt i de internationale forhandlinger om handelsliberalisering. Dette arbejde vil finde sted både i de enkelte lande, hvor Danmark vil bidrage til beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og internationalt, hvor Danmark vil søge at styrke arbejdsmarkedets parter til bedre at kunne varetage disse interesser.

Regeringen vil endvidere arbejde aktivt for at styrke udviklingsorganisationernes arbejde med menneskerettigheder, som f.eks. UNDP, UNIFEM, UNFPA og UNICEF.

3.2 Europarådet

Europarådet har siden sin etablering spillet en uvurderlig rolle i bestræbelserne på at fremme og beskytte menneskerettighederne i Europa. En lang række konventioner og anbefalinger er blevet udarbejdet af Europarådet. Blandt disse indtager Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og den dertil knyttede domstol en særstatus som et enestående beskyttelsessystem for de 800 millioner borgere i Europarådets medlemsstater. Den kolde krigs ophør og den i forlængelse heraf kraftigt stigende medlemskreds har været en udfordring for Europarådet, der har måttet tilpasse sig til nye realiteter. Regeringen vil arbejde for at fastholde og udvikle Europarådets særlige, normsættende og internationalt retsskabende rolle på menneskerettighedsområdet og gøre dets indsats til en inspiration for ikke europæiske lande. Til trods for reformer i relation til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er ophobningen af sager en af de største udfordringer. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er således blevet et offer for sin egen succes, og ikke mindst en effektivisering af Domstolen gennem ændringer i dens sagsgange og en betydelig indsats med hensyn til efteruddannelse af dommere, anklagere, politifolk og advokater i især de lande, der giver anledning til mange sagsanlæg, er højt prioriteret af regeringen.

3.3 OSCE

Indsatsen for at fremme og beskytte menneskerettigheder - den menneskelige dimension - har været en del af OSCE's arbejde siden Helsingfors-slutakten i 1975, men tog først fart i forbindelse med den kolde krigs ophør. I dag er den menneskelige dimension med danske øjne blevet OSCE's centrale samarbejdsområde med udgangspunkt i det værdigrundlag og den demokratidefinition, som der i Paris-charteret blev opnået enighed om. OSCE's Kontor for demokratiske institutioner og menneskerettigheder - ODIHR - vidner om den

UNICEF

United Nations Children's Fund, der er FN's børnefond, er fortaler for børns rettigheder og bistår udviklingslandene med at forbedre levevilkårene for børn, unge og kvinder. Grundlaget for UNICEF's arbejde er bl.a. FN's børnekonvention fra 1989.

Europarådet

Oprettet i 1949 med det formål at fremme centrale værdier såsom demokrati, respekt for menneskerettigheder og udviklingen af retssamfund. Der er for tiden 47 medlemmer af Europarådet, der har sæde i Strasbourg, hvor Menneskerettighedsdomstolen også er placeret.

OSCE

Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa er verdens største regionale sikkerhedsorganisation med 56 deltagerstater: Alle landene i Europa samt USA og Canada og de fem central-asiatiske republikker. OSCE udspringer af Helsingfors-slutakten fra 1975. Organisationens aktiviteter omfatter konfliktforebyggelse, krisestyring og genopbygning.

menneskelige dimensions centrale betydning på samme måde som de årlige møder, hvor landenes opfyldelse af deres forpligtelser inden for den menneskelige dimension gøres til genstand for gennemgang. OSCE har spillet og spiller endvidere fortsat en vigtig rolle i kraft af feltmissioner i det vestlige Balkan, i Østeuropa, i Kaukasus og i Centralasien. Sammen med ODIHR og repræsentanten for frie medier yder OSCE blandt andet konkret rådgivning til landene om udarbejdelse og gennemførelse af lovgivning.

Det er regeringens opfattelse, at arbejdet med den menneskelige dimension spiller en vigtig rolle i arbejdet for at fremme og beskytte menneskerettigheder, og man vil fra dansk side arbejde for at fastholde denne rolle i forhold til navnlig det arbejde, der udføres i Europarådet og modvirke tendenser til udvanding af OSCE-forpligtelserne på demokrati- og menneskerettighedsområdet.

3.4 Internationale finansielle institutioner

Danmark har i mange år været en central bidragsyder til de internationale finansielle institutioner. Selvom de finansielle institutioner i sagens natur fortrinsvis har et økonomisk mandat er det vigtigt, at de som minimum tilgodeser, at deres politikområder og indsatser ikke gør skade ved at krænke fundamentale rettigheder. Regeringen vil medvirke til at styrke arbejdet med menneskerettigheder i de internationale finansielle institutioner, særligt de regionale udviklingsbanker og Verdensbanken. På grund af Verdensbankens centrale rolle i mange udviklingslande, er det vigtigt at sikre, at menneskerettighedshensyn er bygget ind i bankens aktiviteter, hvor relevant. For at medvirke hertil, har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande fået etableret en trustfond i Verdensbanken, som forventes at være medvirkende til at menneskerettighedshensyn indarbejdes, og at relevant personale trænes i menneskerettigheder. Endvidere vil regeringen følge op på de aktiviteter til at fremme MDG3 (det tredje 2015-mål, der hedder ”Vi kan sikre kvinder ligestilling”), som banken har forpligtet sig til i den danske kampagne ”MDG3 Global Call to Action”.

Verdensbanken

Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling (IBRD) søger ved hjælp af lån og rådgivning at reducere fattigdom og fremme bæredygtig økonomisk vækst i mellemindkomstlande og i kreditværdige lavindkomstlande. Bankens overskud finansierer udviklingsaktiviteter og fordelagtige lånevilkår til bankens fattigste klienter.

HVILKE AKTUELLE EMNER FOKUSERER DANMARK PÅ I DET INTERNATIONALE MENNESKERETTIGHEDSARBEJDE?

Regeringen vil løbende tilpasse prioriteringen af hvilke aktuelle menneskerettighedsspørgsmål, Danmark skal følge særlig tæt.

Regeringen vil fortsat engagere sig aktivt i menneskerettighedsarbejdet over en bred front i anerkendelse af alle menneskerettighedernes principielle ligestilling. Det er dog ikke muligt på samme tid at yde en maksimal indsats på alle områder samtidig. Regeringen vil derfor især engagere sig i emner af særlig interesse for Danmark, eller hvor Danmark har specielle forudsætninger for at gøre en forskel. Regeringens prioriteter påvirkes naturligvis af de aktuelle udfordringer i menneskerettighedsarbejdet. Regeringen vil sætte ind der, hvor der er behov for en særlig indsats. Nedenfor gennemgås en række af de aktuelle indsatsområder.

Menneskerettighedsforkæmpere

Regeringen vil bidrage til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande.

Menneskerettighedsforkæmpere er mennesker og ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme eller beskytte menneskerettigheder uden anvendelse af vold. Det er mennesker, som sætter livet på spil hver dag. De er afhængige af og bruger aktivt ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og retten til personlig frihed og sikkerhed for at kunne udføre deres arbejde. De er ekstra udsatte og vil ofte selv være de første ofre for manglende overholdelse af menneskerettighederne.

Selv om det er landene, der har ansvaret for at fremme og beskytte menneskerettighederne, spiller både personer og samfundsgrupper en afgørende rolle i arbejdet med at fremme menneskerettighederne. Regeringen anerkender den rolle, som menneskerettighedsforkæmperne spiller i forbindelse med at skabe opmærksomhed om menneskerettighedskrænkelser og er opmærksom på muligheden for at tage nationale menneskerettighedsforkæmpers forhold op, som led i den bilaterale dialog med andre lande. Regeringen vil bidrage til at beskytte menneskerettighedsforkæmpere i tredjelande.

Ytringsfrihed

Regeringen vil arbejde for at styrke ytringsfriheden.

Ytringsfriheden er en hjørnesteen i ethvert demokratisk samfund. Retten til frit at udtrykke sin mening er en forudsætning for at kunne deltage i samfundsdebatten og det politiske liv. Ytringsfriheden er desuden en forudsætning for udøvelsen af andre menneskerettigheder. Begrænsninger i ytringsfriheden skal respektere de grænser for undtagelser, som er fastlagt i de internationale menneskerettighedsforpligtelser, for eksempel konventionen om borgerlige og politiske rettigheder. Således skal begrænsninger være foreskrevet ved lov og nødvendige af hensyn til respekt for andres rettigheder eller omdømme eller af hensyn til statens sikkerhed, den offentlige orden, sundhed eller sædelighed. Endvidere skal enhver tilskyndelse til nationalt had, racehad eller religiøst had, som ophidser til forskelsbehandling, fjendtlighed eller vold, være forbudt ved lov.

Moderne former for kommunikation har åbnet for nye muligheder for at udnytte ytringsfriheden ved effektivt, hurtigt og billigt at sprede information over hele verden. Dermed er det lettere at følge med i andres virksomhed og risikoen for at blive konfronteret med - og stødt af - andres ytringer er øget. Dette har medført et stigende pres på ytringsfriheden, der blandt andet kommer til udtryk i de skærpede fronter i FN, i diskussionen om, hvorvidt ytringsfriheden bør kunne indskrænkes for at beskytte religioner mod forhånelser. Dette vil regeringen imødegå, da religio-

ner hverken kan eller bør få menneskeretlig beskyttelse. Et andet eksempel på udvanding af ytringsfriheden er landes censur af internettet, hvor hele befolkninger fratages muligheden for at modtage ønskede informationer. Dette vil regeringen også modgå for at styrke ytringsfriheden.

Medierne spiller en særlig rolle i udøvelsen af ytringsfriheden. Det er Danmarks politik at støtte frie medier og journalisters rettigheder. Tilstedeværelsen af frie medier er af afgørende betydning for overholdelsen af menneskerettighederne og konsolideringen af et demokratisk samfund.

Et stærkt retssamfund

Regeringen vil

- I international sammenhæng understrege retsstatsprincippernes betydning for den menneskeretlige beskyttelse.
- Gennem udviklingssamarbejdet medvirke til at styrke de institutioner, som er afgørende for et velfungerende retssamfund.
- Arbejde for at bekæmpe straffrihed for personer, der har begået menneskerettighedskrænkelser og støtter i den forbindelse Den Internationale Straffedomstol.

Danmark er en markant fortaler for en international retsorden, som bl.a. indebærer retsopgør i kølvandet på væbnede konflikter og retsforfølgelse af de groveste internationale forbrydere. Blandt andet for at bekæmpe straffrihed har Danmark medvirket aktivt til oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol. Både FN og EU bygger på retsstatsprincipperne som et centralt fundament. Principperne indebærer, at alle er lige for loven, og at lovene ikke er diskriminerende; at alle har adgang til et uafhængigt og velfungerende retsvæsen; at alle har ret til en retfærdig rettergang, og at alle er beskyttet mod vilkårlig magtanvendelse. Regeringen anser retsstatsprincipperne som en vigtig forudsætning for den menneskeretlige beskyttelse og vil markere denne sammenhæng både i bilaterale relationer, i regionale og internationale fora og i udviklingssamarbejdet.

Et velfungerende uafhængigt retssystem er en afgørende rammebetingelse for økonomisk vækst og dermed fattigdomsbekæmpelse. Hvis ikke der er en tilstrækkelig retslig beskyttelse af investeringer, vil udenlandske investorer og borgere ikke have incitament til at investere. Uden en tilstrækkelig beskyttelse af eksempelvis landrettigheder vil borgernes mulighed for at opnå kredit ligeledes være stærkt begrænset.

Retssystemets kapacitet er yderst begrænset i udviklingslandene og store befolkningsgrupper er forment adgang til retsbeskyttelse på grund af økonomiske, sociale, sproglige og geografiske barrierer. Det har en negativ indvirkning på konsolidering af demokratier og gennemførelse af rettigheder. Regeringen anser det derfor som et vigtigt indsatsområde at styrke de institutioner, som er afgørende for et velfungerende retssamfund.

Ligestilling

Regeringen vil styrke ligestilling og kvinders rettigheder igennem bilateral dialog, i internationale fora og gennem udviklingssamarbejdet og fremme 2015 Mål nummer 3 - MDG3 - ved en opfølgning af regeringens internationale kampagne "MDG3 Global Call to Action".

Danmark arbejder aktivt på at fremme og sikre ligestilling og kvinders rettigheder, blandt andet baseret på Konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og det internationale politiske rammeværk for arbejdet med kvinders rettigheder.

Selvom kvinders status og ligestillingen mellem mænd og kvinder er blevet væsentligt forbedret i mange lande, er kvinder og piger fortsat udsat for omfattende diskriminering. Graden af diskrimination varierer over kontinenter, lande, regioner og kulturer. Men der findes stadig mange lande, hvor kvinder ikke er ligestillet med mænd hvad angår juridiske, sociale (inklusive seksuelle og reproduktive) og økonomiske rettigheder, ligesom der er store uligheder i kvinders og mænds adgang til og kontrol over ressourcer, økonomiske muligheder, og politisk magt og indflydelse. Eksempelvis har kvinder i nogle lande ikke ret til at eje jord, ejendom, arve en ægtefælle eller mulighed for at få forældremyndighed over børn i tilfælde af skilsmisse. I andre tilfælde vil traditionelle skikke, der diskriminerer kvinder, være af større betydning for kvinders retsstilling end den formelle lovgivning.

Danmark har gjort ligestilling og forbedring af kvinders muligheder til en toprioritet i udviklingssamarbejdet, fordi ligestilling er en af forudsætninger for, at man kan mindske fattigdommen. Regeringen har derfor styrket sin målrettede indsats ved at iværksætte "MDG3 Global Call to Action". Det er en international kampagne, som skal mobilisere øgede økonomiske ressourcer til ligestilling og kvinders muligheder og sikre, at spørgsmålet kommer højt på den internationale dagsorden. Med kampagnen har regeringen slået fast, at der skal handling til, og der vil løbende blive fulgt op på de afgivne løfter, ligesom den danske målrettede bistand til ligestilling og kvinder øges.

For så vidt angår kvinders reproduktive sundhed og rettigheder, er der et stigende politisk og religiøst pres for at udvande allerede vedtagne erklæringer og handlingsprogrammer. Ifølge disse erklæringer og handlingsprogrammer har kvinder en grundlæggende ret til at bestemme over egen krop og egen seksuelle og reproduktive sundhed. Der skal endvidere være lige adgang til information om familieplanlægning, ligesom kvinder skal have adgang til sundhedsydelse, også i relation til familieplanlægning.

Krænkelser af kvinders og pigers rettigheder i forbindelse med krise- og konfliktsituationer udgør en af vor tids mest massive menneskerettighedsudfordringer. Gennem en national handlingsplan til gennemførelse af FN's sikkerhedsrådsresolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed arbejder regeringen udenrigs- og sikkerhedspolitisk aktivt for at beskytte kvinders og pigers rettigheder i sådanne situationer.

MDG3

Det tredje 2015-mål er fremme af ligestilling og kvinders rettigheder.

Kvinders rettigheder

Det internationale rammeværk for arbejdet med kvinders rettigheder er bl.a. FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) fra 1979, der er juridisk bindende, og de politisk bindende Beijing-erklæringer og handlingsplaner fra 1995, den 20-årige FN-handlingsplan vedtaget på FN-konferencen om befolkning og udvikling i Kairo i 1994 vedrørende blandt andet seksuelle og reproduktiv sundhed og rettigheder og FN's Årtusindeerklæring og 2015 Målene fra 2000.

Regeringen vil fortsætte og fastholde sit skarpe fokus på MDG3 og ligestilling i internationale fora og den bilaterale dialog.

Virksomhedernes samfundsansvar (Corporate Social Responsibility – CSR)

Regeringen vil arbejde for, at CSR udvikles til at blive et effektivt redskab til at fremme og beskytte menneskerettigheder.

Det er staterne, der er forpligtede til at beskytte og fremme menneskerettighederne. Der er dog en stigende erkendelse af, at den private sektor også har et ansvar for at menneskerettighederne overholdes. Således er det i stigende grad anerkendt, at de universelle menneskerettighedsstandarder også udgør en del af virksomhedernes samfundsansvar.

Regeringen finder, at virksomheder bør basere sig på aktiv respekt for menneskerettighederne, da virksomhederne potentielt kan gøre en forskel i de lande, hvor de er engagerede. Regeringen lancerede derfor i 2008 en handlingsplan for virksomhedernes samfundsansvar, hvorefter regeringen over et bredt felt støtter dansk erhvervslivs arbejde med CSR, blandt andet gennem eksportfremme. Også på udviklingsområdet er de danske CSR-indsatser centrale for at løse udfordringerne med samfundsansvar (menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø og korruption). Der vil i de kommende år være stigende fokus på at styrke samfundsansvaret i udviklingslandene.

Regeringen bidrager aktivt til udviklingen af CSR i både EU og FN. Danmark var således en af drivkræfterne bag oprettelsen af mandatet for FN's Specialrapportør om Menneskerettigheder og Erhvervslivet, ligesom regeringen aktivt har støttet FN's arbejde med CSR, kaldet Global Compact.

Frihed for tortur og dødsstraf

Regeringen vil

- Arbejde for at alle former for tortur og anden mishandling ophører og fastholde og udbygge EU's og FN's engagement i indsatsen mod tortur og anden mishandling.
- Arbejde for global afskaffelse af dødsstraf.

Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf står der i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne. Denne forpligtelse er udtryk for et absolut forbud, som er udmøntet i FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder og konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Dette har ikke ført til, at tortur er ophørt med at eksistere, men at tortur i de fleste tilfælde nu udføres hemmeligt og på trods af benægtelse. Det gør bekæmpelsen af tortur særligt vanskelig og er en alvorlig udfordring i det internationale samarbejde.

FN's Global Compact

Global Compact er verdens største initiativ for virksomheders samfundsmæssige ansvar. Formålet er at inddrage private virksomheder i løsningen af nogle af de store sociale og miljømæssige udfordringer, som følger med globaliseringen. Dette gøres ved at opfordre virksomhederne til at støtte op om 10 principper indenfor områderne menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø og korruption.

Tortur er en af de groveste krænkelse af menneskerettighederne og menneskelig integritet og værdighed. Regeringen har derfor gjort bekæmpelse af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf overalt i verden til en af sine mærkesager. Danmark ligger i front i verdenssamfundets kamp mod tortur og fremlægger hvert år de omfattende resolutioner mod tortur på FN's Generalforsamling og i FN's Menneskerettighedsråd. I EU arbejder regeringen for at sikre, at kampen mod tortur har særlig bevågenhed, og Danmark har påtaget sig rollen som såkaldt "burden sharer", hvilket vil sige, at Danmark er særligt forpligtet til at fremme EU's indsats på torturområdet. Det gælder især det systematiske arbejde mod tortur, der foregår inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Også i OSCE-regi er regeringen aktiv i kampen mod tortur og anden mishandling.

Regeringen lægger i tillæg til forebyggelse af tortur vægt på rehabilitering af torturens ofre. Danske lægers pionerarbejde med rehabilitering af torturofre og forskning i tortur, især inden for de danske og internationale Rehabiliterings- og Forskningscentre for Torturofre (RCT) og (IRCT) samt Amnesty International har udviklet en betydelig dansk - og international - ekspertise på området og vidner om et stærkt professionelt og folkeligt engagement i denne sag.

Tilsvarende arbejder regeringen aktivt for at begrænse anvendelsen af dødsstraf over alt i verden med henblik på global afskaffelse af denne strafform.

Religionsfrihed

Regeringen vil arbejde for at fremme respekten for det enkelte individs ret til at vælge sin tro eller til ikke at have nogen religion, herunder med særlig opmærksomhed på situationen for religiøse mindretal verden over.

Religionsfrihed giver det enkelte menneske ret til at udtrykke sin religion eller tro. Dette indebærer også retten til at skifte overbevisning eller til ikke at have nogen religion. I en verden, hvor mennesker konstant konfronteres med andres - ofte meget anderledes - holdninger og værdier, styrkes religiøse og kulturelle værdiers funktion som fast grund for det enkelte menneske. Religion og religiøse og kulturelle værdier spiller derved en stor rolle i mange lande og i internationale sammenhænge, herunder blandt andet i konflikter og kriser. Regeringen ønsker at fastholde fokus i de internationale menneskerettighedskonventioner på den enkelte persons ret til at vælge sin religion, overbevisning eller ikke at have nogen tro for at understrege, at det er menneskets frihed til at vælge, der står i centrum, og ikke religioner eller værdier som i sig selv skal beskyttes.

Indsatsen for religionsfrihed er også af afgørende betydning for religiøse mindretal verden over, der hver dag kæmper for ikke at være underlagt flertallets overbevisning. Netop for religiøse mindretal udgør religionen en meget vigtig identitetsfaktor i et majoritetssamfund. Behovet for respekt og fredelig sameksistens mellem flertals- og mindretalsgrupper er steget som følge af globaliseringen. Respekt for andre religioner og kulturer går begge veje, og også her er dialog og tolerance vejen frem.

Sikring af menneskerettighederne under terrorbekæmpelse

Regeringen vil arbejde for, at terrorbekæmpelse sker under fuld respekt for menneskerettighederne.

Den internationale terrorisme er en af vor tids store sikkerhedspolitiske udfordringer. Angrebene den 11. september 2001 i USA tydeliggjorde truslens omfang og en række andre alvorlige terrorangreb over de seneste år har understreget behovet for en effektiv, vedholdende og omfattende indsats. Regeringen lægger vægt på, at indsatsen sker under fuld respekt for menneskerettighederne, da menneskerettighederne gælder for alle - også for terrorister og personer mistænkt for terrorisme. Det kan virke som et paradoks, at menneskerettighederne opstiller begrænsninger for indsatsen mod terrorisme, når terrorister grundlæggende modarbejder menneskerettighederne. I praksis står ønsket om og nødvendigheden af en effektiv terrorbekæmpelse dog ikke i modsætning til fuld efterlevelse af menneskerettighederne - tværtimod er det med til at øge legitimiteten, den folkelige forståelse og dermed effektiviteten af de nødvendige foranstaltninger, at de er i fuld overensstemmelse med menneskerettighederne. Det er dermed helt klart i et demokratisk samfunds interesse, at menneskerettighederne altid overholdes. De indgår i fundamentet for vores samfund, og hvis dobbeltstandarder accepteres på dette område, medvirker vi til en underminering af de værdier og principper, samfundet er baseret på og som regeringen står for. Respekt for menneskerettighederne, retfærdighed og tolerance er nogle af de væsentligste elementer i kampen mod den totalitære ideologi, som understøtter terrorisme.

Sammen med vore partnere sætter regeringen ind mod den internationale udfordring, som terrorisme udgør, for at beskytte danske statsborgere, danske interesser og danske værdier. Indsatsen finder sted på retssamfundets præmisser. Regeringen lægger stor vægt på, at respekten for menneskerettighederne sikres som en integreret del af indsatsen mod terrorisme. Regeringen arbejder eksempelvis målrettet for at sikre, at de fundamentale retsgarantier i et demokratisk samfund overholdes i forbindelse med opførelse af personer og terrororganisationer på de internationale terrorlister. Dette er i overensstemmelse med den multilaterale indsats på området, hvor det eksempelvis fremgår af FN's Globale Terrorstrategi fra 2006, at alle indsatser for at bekæmpe terrorisme må ske med fuld respekt for menneskerettighedernes overholdelse.

Oprindelige folks rettigheder

Regeringen vil i samarbejde med Grønlands hjemmestyre fremme og beskytte oprindelige folks rettigheder.

Danmark arbejder aktivt for at fremme og beskytte oprindelige folks rettigheder. Oprindelige folk er i nogle sammenhænge særligt udsatte for menneskerettighedskrænkelser, herunder når nye udfordringer viser sig, som eksempelvis klimaforandringer. I det omfang deres rettigheder anerkendes, hvilket i sig selv til tider har været vanskeligt, er en af de store udfordringer at sikre respekt for og efterlevelse af disse rettigheder. Det er en velkommen mærkesag for den danske regering, da hjemmestyreordningen og den kommende selvstyreordning for Grønland giver Danmark særlige forudsætninger for at fremme oprindelige folks rettigheder. Den danske indsats har blandt andet ført til, at FN på dansk/grønlandsk initiativ har oprettet et Permanent Forum for Oprindelige Folk, der har fungeret siden 2002. Dette forum har allerede vist sin værdi som et mødested for regeringer og repræsentanter for oprindelige folk verden over og er det eneste forum, hvor individer og grupper af oprindelige folk er repræsenteret. Forummet søger aktivt at skabe opmærksomhed om oprindelige folks situation i hele FN-systemet.

Danmark og Grønland har derudover i fællesskab aktivt deltaget i forhandlingerne om FN's Erklæring om Oprindelige Folks Rettigheder, der blev vedtaget i 2007. Erklæringen er et vigtigt udgangspunkt i det fremtidige arbejde med at sikre oprindelige folks menneskerettigheder og deres overlevelse gennem respekten for deres kultur, sprog og leve-

vis. Regeringen arbejder endvidere for, at oprettelsen af en ekspertmekanisme for oprindelige folks rettigheder ved FN's Menneskerettighedsråd i 2008 bidrager positivt til kampen for oprindelige folks rettigheder. Endvidere bakker Danmark op om det arbejde, som FN's specialrapportør på området udfører.

Børn

Regeringen vil arbejde for at fremme og beskytte børns rettigheder i erkendelse af børns særlige behov.

Børn er som alle andre mennesker beskyttet af menneskerettighederne. De har dog en række særlige behov, som FN's børnekonvention er et klart udtryk for. Konventionen er på nær to lande ratificeret af alle FN's medlemsstater. Desværre giver den formelle tilslutning ikke opfyldelse og beskyttelse af alle børns basale rettigheder, og millioner af børn verden over lider fortsat hver dag. Fremme af og respekt for børns menneskerettigheder er derfor fortsat en stor og vigtig opgave.

Børn og unge udgør over halvdelen af jordens befolkning og er den mest udsatte gruppe under fattigdom, konflikter og naturkatastrofer. Dette viser sig blandt andet i menneskerettighedskrænkelser som børnearbejde, børnesoldater og trafficking af børn. Børnene udgør fremtiden for vores samfund. Regeringen støtter arbejdet for at fremme børns rettigheder og vil engagere sig aktivt i forhandlingerne vedrørende en fremtidig klagemekanisme tilknyttet Børnekonventionen, når forhandlingerne indledes .